Kritische Gemeente IJmond
Oecumenische basisgemeente

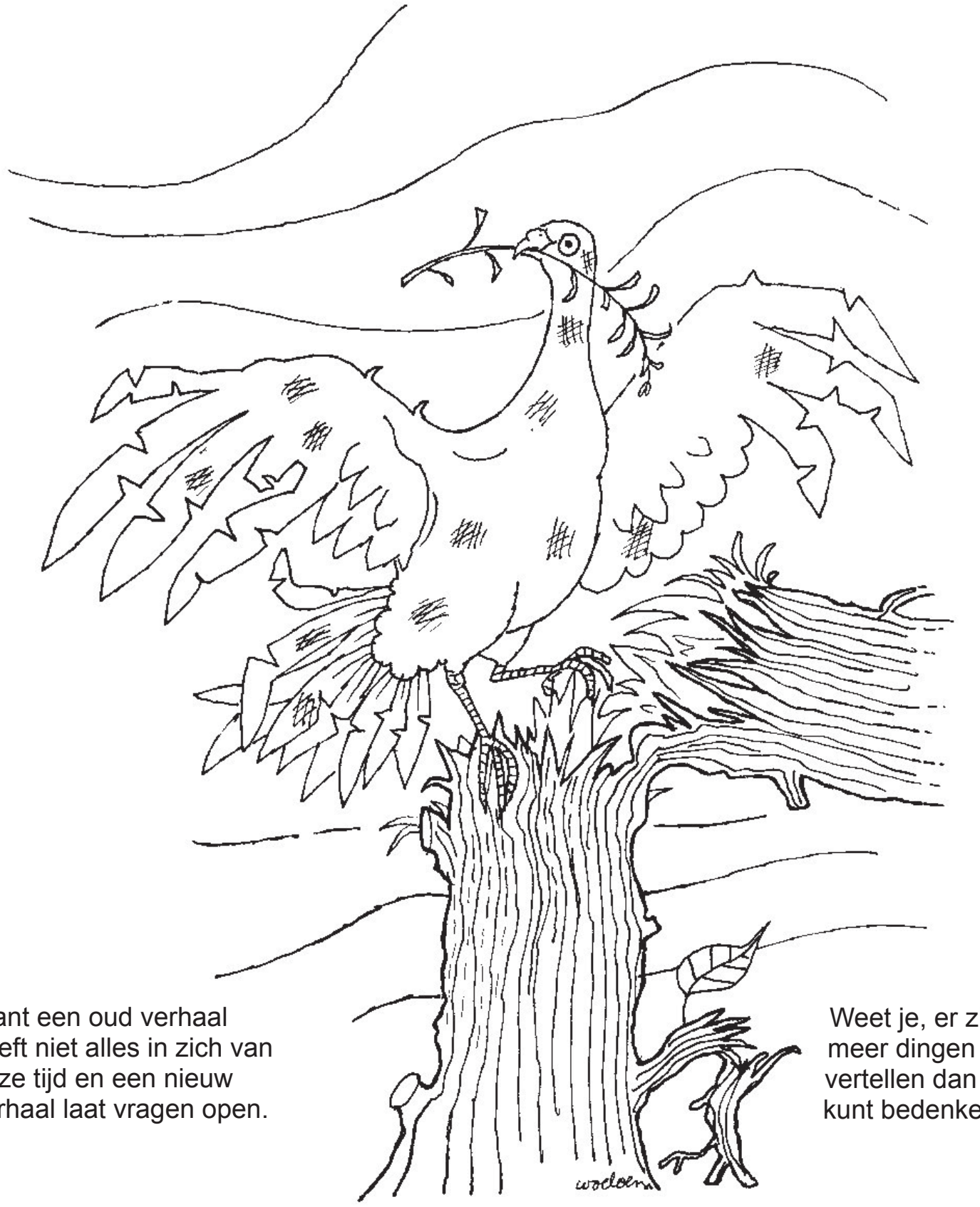

Want een oud verhaal
heeft niet alles in zich van
onze tijd en een nieuw
verhaal laat vragen open.

Weet je, er zijn
meer dingen te
vertellen dan je
kunt bedenken!

50ste Jaargang nummer 8 **20 april 2019**

Kees' column

Een steen verlegd in een rivier op aarde, lieve columnverslinders, "Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde", aldus de openingsregel van een lied van Bram Vermeulen. In deze paasviering worden de steentjes van het gedachtenisbord teruggegeven aan de nabestaanden van de KGIJ-ers wier naam op de steentjes staan. Op dat bord was een rivier geschilderd waar de diverse steentjes waren bevestigd. Elk persoon had zichzelf als steentje in die rivier geplaatst waardoor "Het water gaat er anders dan voorheen". We dichten onszelf niet veel gewicht toe in dit ondermaanse, maar toch door elk steentje loopt die rivier van het leven anders dan voorheen. Ieder draagt zijn steentje bij en samen, als op een bepaald punt in de loop van die levensrivier voldoende steentjes bij elkaar gaan liggen, kunnen ze een flink rotsblok vormen om een grotere effect te scoren. "Nu weet ik dat ik nooit zal zijn vergeten" zingt Bram verder. Echt dood ben je pas als je bent vergeten. Andersom werkt het ook, de rivier vormt ook je steentje. Hij slijpt, schuurt en polijst het. Dat doet niet alleen de rivier, ook de andere steentjes kunnen daaraan bijdrage. Het eerste zou je wijzer worden door levenslessen kunnen noemen, het laatste intermenselijke interactie. "Neemt de rivier mijn kiezel mee. Om hem dan glad en rond gesleten, Te laten rusten in de luwte van de zee." Zelden zo'n treffende metafoor van het leven (en dood) tegengekomen...

Kees

50e jaargang nr 8
20 april 2019

Inhoudsopgave

3 **Toespraak** Bernadette Boom-Sicking
4 **Beleefd en Aanbevolen** Dick Hornberg
5 **Ontmoeting 6 april** Anneke van Tongeren
6 **Wortels en Vleugels** Hans Reinold
6 **Van Alles & Nog Wat** Ben en Barbara Tap
7 **Geen koorlid meer** Go Stavenuiter
7 **Uit de kerngroep** Corine Bart
8 **Gedicht** Anneke van der Weide
8 **Brainstormgroep vieringen** Corine Bart
8 **KGIJ-werkgroep Duurzaamheid** Corine Bart
9 **Benefiet Lesbos** Ton de Lange
9 **Netwerkbijeenkomst Eenzaamheid**
10 **Agenda**

Colofon

De KGIJ
Is een oecumenische gemeente ontstaan uit de progressieve r.k. traditie van de jaren zeventig, waar tal van protestanten zich bij aansloten. Ze wil een christelijke gemeente zijn waar geloof en samenleving aan elkaar getoetst worden.

Het Bulletin
Is een informatieblad samengesteld voor en door leden van de KGIJ. Het Bulletin komt uit op de dag van de viering en is los te verkrijgen na de viering voor € 1,00 per stuk. Voor abonnees ligt hun exemplaar klaar of wordt op verzoek toegezonden.

Bijdragen voor het bulletin
Inleveren bij de redactie:
Kees de Boer,
Telefoon: 0251-247560 of 06-30213213.
E-mail: bulletin@kgij.nl

Uiterste inleverdatum
De zaterdag voor de datum van verschijnen, bij voorkeur via e-mail.

De redactie behoudt zich het recht voor, na overleg met de inzender/ster, om bijdragen niet te plaatsen als die naar haar oordeel niet passen binnen de doelstellingen van de KGIJ en het Bulletin.

Redactie
Judith Vleer
Daan Simoons
Kees de Boer
Bernadette Pilanen
Marieke Tromp

Ontwerp voorkant
Redactie Bulletin

Tekening kaft
Woeloem

KGIJ op internet
https://kgij.nl

Toespraak

Bernadette Boom-Sicking

Het was donker. Er was nog geen licht. ‘Er moet licht komen, zei God’, lazen we in Genesis. En er wás licht. Bij het lezen van deze woorden staken wij de paaskaars aan. Te midden van alle donkerte kunnen wij zelf voor licht zorgen. Als het donker is om ons heen voelen we onze kwetsbaarheid. Op Goede Vrijdag herdenken we het lijden en sterven van Jezus, maar we voelen ook de pijn en het verdriet uit ons eigen leven. Het aansteken van kaarsen in een donkere ruimte zorgt voor licht. Het laat ons bewustzijn weer ontwaken. Hoe donkerder het is, hoe meer de kleine lichtpuntjes opvallen. Onze aandacht wordt er automatisch naartoe getrokken. In ons dagelijks leven is dit vaak anders. De lichtpuntjes zijn niet altijd zo duidelijk. We kunnen ons laten meeslepen door het verdriet in ons eigen leven en in de teleurstelling in onze medemensen. Of we worden zo overweldigd door wat er allemaal niet goed gaat dat we het maar helemaal opgeven. Niet meer in beweging komen. Treurig zijn om alles wat verloren lijkt, net als de vrouwen in het Lucasevangelie dat we vandaag gelezen hebben.

Ieder jaar lezen we in de paasnacht het Evangelie dat vertelt hoe de vrouwen naar het graf van Jezus gaan. Het is nog heel vroeg in de morgen. Dit staat er niet voor niets. De duisternis maakt geleidelijk plaats voor het licht. Het zijn vrouwen die Jezus trouw gebleven zijn. Ze stonden er toen hij gekruisigd werd. En na zijn dood willen ze het lichaam van Jezus verzorgen. Ook Maria, de moeder van Jezus, stond onder het kruis. In de muziek en in de kunst is dit beeld van de intens bedroefde Maria op allerlei manieren vastgelegd. Ook de piëta, het beeld waarin Maria haar gestorven zoon in haar armen houdt, is vele malen uitgedrukt in kunstwerken. Ik heb er heel wat gezien in mijn leven. Onlangs zag ik in de kathedraal van Durham in Engeland een piëta die grote indruk op mij maakte. Ik kon er letterlijk, niet omheen. Een immens groot Mariabeeld staarde mij aan. Het had nog steeds veel weg van de boomstam, waaruit het gemaakt was. Op de grond lag een al even kolossale Jezusfiguur die eruit zag als een geveld de boom. Deze piëta was eind jaren zeventig gemaakt door een Engelse kunstenaar. Er zaten vlekken op beide beelden. Er stond een bordje bij. Deze piëta had eerder in de kathedraal van York gestaan. Daar was in 1984 brand geweest, ontstaan door een bliksem-inslag. Een teken van boven volgens sommigen. Een Engelse bisschop had op deze plek openlijk getwijfeld aan de maagdelijke geboorte en de wederopstanding van Jezus. Het beeld van Maria had achter een ijzeren scherm gestaan en was beschermd. Maar het beeld van Jezus had onder brandend hout gelegen en was beschadigd. De vlekken op beide beelden waren ontstaan door gesmolten lood dat tijdens de brand uit het dak was gevallen. Door deze beschadigingen had de piëta nog meer betekenis gekregen! Gespaard door de brand, maar wel gehavend. Fascinerend, wonderlijk! Het geheel maakte indruk op mij. Ik ben er de volgende dag nog een keer naar gaan kijken. Gaf deze voorstelling niet weer wat er in onze wereld gaande is? Brand in een imposante kathedraal. Er lekt lood vanuit het dak op de figuur van Jezus.
Onze wereld staat in brand. Er is nog steeds veel geweld. Een gat in de ozonlaag. Bomen worden geveld. Diersoorten sterven uit. De aarde warmt steeds meer op. Met als gevolg

overstromingen, tsunami's, orkanen. De brokstukken komen vaak terecht op onschuldige slachtoffers, net als in de tijd van Jezus. En nog steeds sterven er duizenden mensen door geweld en onderdrukking.
En dan het beeld van Maria dat wel schade opliep, maar grotendeels ongedeerd bleef. Met haar rijzige gestalte kijkt ze naar haar gestorven zoon aan wie zij het leven schonk. Dat leven wil ze niet zomaar loslaten. Deze Maria vertegenwoordigt een grote groep mensen die durft te kijken naar alle brandhaarden van de wereld. Ze lopen niet weg, zijn beschadigd door het leven. Toch staan ze op. Ze laten zich niet wegsturen of bang maken. In dictatoriale regimes gaan mensen de straat op om op te komen voor een menswaardig bestaan. Vaak met gevaar voor eigen leven. We zien de beelden uit Zuid Amerika en Afrika bijna dagelijks voorbij komen. Ook voor onze aarde en het klimaat komt steeds meer aandacht. Velen sloten zich aan om mee te lopen met de klimaatmars dit voorjaar. Onze aarde is kostbaar en kwetsbaar. Wij zijn verantwoordelijk voor het behoud van alle leven in de natuur. De schoonheid van alle bomen en planten die in het voorjaar weer voorzichtig tot bloei komen is indrukwekkend. De verbondenheid met de aarde is voelbaar. Niemand zal het eeuwig uithouden in een zelf gebouwd heiligdom dat de rest van de wereld buitensluit. Hoe prachtig en machtig dit er ook uitziet. De fundamenten van zo'n bouwwerk zullen instorten als hierin geen plaats is voor liefde en respect voor alle leven hier op aarde. Het verhaal van de opstanding van Jezus vindt zijn weg in onze geschiedenis. Het is niet altijd verklaarbaar. Gewone mensen worden aangeraakt door wat hen plotseling overkomt, zoals de vrouwen bij het graf. Uitgenodigd worden om op te staan en te kiezen voor het leven voor jezelf en voor anderen. 'Dan zal ik Leven', is de titel van onze viering vandaag. Leven met een hoofdletter. Leven in verbondenheid met de natuur en met al onze medemensen. Leven in liefde. Dan zal de schemering van paasmorgen plaats maken voor Licht!
Moge het zo zijn!

Beleefd en Aanbevolen

Dick Hornberg

Verleden, heden en toekomst
In de laatste bijdrage voor deze mooie rubriek Beleefd en Aanbevolen heeft Henk Engel geschreven over het boek De Rechtvaardigen van Jan Brokken; daarmee heeft de voorzitter van de Historische Kring Heemskerk het gras voor mijn voeten weggemaaid……het komt vaker voor dat een historische gebeurtenis het onderwerp is van een bijdrage in ons bulletin. De titel boven mijn bijdrage slaat niet op de KGIJ, hoewel dat zomaar zou kunnen met die titel. Deze titel heeft een relatie met de aanleg van de nieuwe zeesluis in IJmuiden.
Vorige week hebben wij SHIP bezocht, het Sluis Haven Informatie Punt, gelegen aan de noordkant van het Noordzeekanaal. Dit informatiepunt is al een hele tijd te bezoeken, maar nu is het er pas van gekomen en het is zeker een aanrader; de naam van deze mooie rubriek in ons KGIJ-bulletin is hierop goed van toepassing.

Vanuit de noordelijke IJmond is SHIP heel eenvoudig te bereiken; weliswaar is de weg over de sluizen van noord naar zuid afgesloten (en nog twee jaar…..!) maar via de Wenckebachstraat, voor de brug naar Tata Steel linksaf en over het spoor rechtsaf over de weg langs de cementfabriek is het gebouw gemakkelijk te bereiken en van veraf te herkennen aan de knalrode kleur van het gebouw. Net zo rood als het vignet.
Via de website www.ship-info.nl is mooi te zien wat je kunt verwachten. En dat is best veel, zeker als je een rondleiding neemt met gids; kost 5,00 euro p.p. maar dan krijg je echt goede informatie en een koffie, thee of fris toe. Je kunt dan ook nog een gebakje nemen met de toepasselijke naam 'sluisje'. Zeker voor een zoetbek als ik niet te versmaden. (Ik heb geen aandelen…)
Maar het gaat natuurlijk om de informatie. Met films, video's, foto's, maquettes en andere media wordt de aanleg van deze nieuwe sluis, de grootste zeesluis ter wereld…, uit de doeken gedaan. Daarbij worden niet alleen de succesverhalen verteld, maar ook de problemen met de sluisdeurkasten, waardoor de aanleg ook veel meer tijd en geld in beslag neemt dan volgens de eerste planning.
De geschiedenis van de aanleg van het Noordzeekanaal en de diverse sluizen is ook onderdeel van de presentatie. Dit kanaal moest de lange route voor de scheepvaart vanaf Amsterdam via het Noordhollands kanaal naar Den Helder, een heel stuk inkorten. Een groot stuk van het Noordzeekanaal ging via Het IJ, deels

ingepolderd toen, en de inpoldering van het Wijkermeer. De laatste 7 kilometers, o.a. dwars door de duinen, is grotendeels met de hand gegraven. Conny Braam heeft in haar boek De woede van Abraham over deze aanleg geschreven en vooral ook over de omstandigheden waaronder de werkers moesten leven en wonen. Velen zullen dit beeldend geschreven boek wel gelezen hebben.
Uiteindelijk is het kanaal in 1876 geopend en de eerste twee sluizen zijn toen ook in gebruik genomen; de Kleine sluis en de Zuidersluis, die nog steeds in gebruik zijn. In 1896 is de Middensluis in gebruik genomen en vanaf 1928 de Noordersluis, toen ook de grootste sluis ter wereld. Maar die sluis blijkt nu toch te klein om de steeds grotere schepen te kunnen schutten.
De aanleg van de nieuwe sluis, noodzakelijk vooral vanuit economisch oogpunt, kost ongelooflijk veel geld; ook zorgt de aanleg voor overlast voor degenen die de sluisroute gebruikten om hun werk te bereiken of voor toeristische doelen. Waarom moet alles steeds groter en duurder…..???? Er zijn ongetwijfeld andere prioriteiten te stellen en de vragen die deze aanleg daarom ook opgeroepen hebben, zijn van groot belang. Maar het besluit is uiteindelijk, na veel jaren van wel/niet of anders, toch genomen.
Naast de kritische kanttekeningen is echter ook bewondering op zijn plaats voor de manier waarop de aanleg nu steeds meer vorm krijgt en voor alle verschillende bedrijven, organisaties en vakgebieden die hierbij betrokken zijn. In de expositie hebben die ook allemaal een plek gekregen; de loodslieden, de vletterlieden (het vastleggen van schepen in de sluizen of de havens), de ontwerpers, de technici, de milieudienst, controlecentrum etc. etc. Niet alleen Nederlandse deskundigheid is benut, ook het buitenland is aan zijn trekken gekomen…al of niet vanuit kostenoverwegingen. Zo zijn de grote sluisdeuren (drie stuks) helemaal in Zuid-Korea gemaakt en eerst naar Rotterdam verscheept voordat zij over zee naar IJmuiden en Amsterdam zijn gesleept. In Amsterdam heeft de technische afwerking van die gigantische deuren plaatsgevonden.
Naast videofilms over de gang van zaken tijdens de aanleg, die steeds actueel gehouden worden, wordt ook via satellietbeelden een prachtig overzicht gegeven van het gehele Noordzeekaanaal; van IJmuiden tot de Oranjesluizen bij het IJsselmeer (Markermeer…). Daarbij zijn via zogeheten real-time beelden alle scheepsbewegingen in het gehele gebied te zien; dus ook alle schepen die in de havens liggen. Overigens, met het oog op privacy, niet met de namen van de schepen maar met nummers, die voor de insiders in de controlekamers voldoende informatie geven over de soorten schepen en lading.
En uiteindelijk is het daarom ook begonnen… scheepvaart en daardoor bedrijvigheid mogelijk maken, waardoor heel veel werkgelegenheid ontstaan is en in stand gehouden wordt.
Gelijktijdig wordt de veiligheid van het gebied achter de sluizen en die van de bewoners in een groot deel van Noord-Holland mede door deze aanleg verbeterd; immers, de noodzakelijke verhoging van de waterkeringen wordt gelijktijdig ‘meegenomen’ door de ophoging van de kades en de wegen eromheen. De eventuele stijging van de zeespiegel wordt hiermee ook weerstaan. Werk met werk maken, zo noemt men dat, waardoor niet twee keer de hele boel op de schop moet en daardoor nog duurder kan worden.
Dit soort grote waterbouwkundige werken, zoals ook de Deltawerken en vergelijkbare werken, is natuurlijk redelijk zeldzaam in ons land. En bij ons gebeurt dit, bij wijze van spreken, in onze achtertuin. Aan het eind van de rondleiding kun je, vanaf het dak van het gebouw, ook goed zien hoe groot dit project is en welk effect dit heeft op de naaste omgeving.
Er is overigens een lift voor degenen die geen trappen kunnen lopen.
Al met al….ik heb, mede door de deskundige en heldere informatie van de gids, met steeds meer bewondering deze SHIP expeditie beleefd. Alle informatie en verhalen, reeds bekende en ook onbekende, vanuit het verleden vanaf de eerste aanleg van het kanaal, het heden met de scheepvaart en alles wat ermee samenhangt en de toekomst als de nieuwe sluis klaar zal zijn, hebben veel indruk gemaakt. Daarom: van harte aanbevolen.

Ontmoeting 6 april

Anneke van Tongeren

Tijdens de ontmoeting van zaterdag 6 april jl. spraken we in De Vrijburcht met een flinke groep over onze ‘wortels’.
Er waren ook enkele gasten uit de Doopsgezinde Gemeente, de PKN en het Apostolisch Genootschap. Aan het begin inventariseerden we aan welke wortels we zoal dachten: bijvoorbeeld ouders, familie, opvoeding, sociale omgeving, kerk, evangelie, Jodendom, opleiding werden genoemd. In kleine groepjes ontstonden daarna levendige gesprekken met als belangrijke vraag: Welke wortels geven/gaven richting aan je leven? Jarek rondde de groepsgesprekken af en daarna las Hans Croese het gedicht, “Wortels en vleugels” ,een lied van het

Apostolisch Genootschap. We collecteerden voor een project in de Oekraïne, waar Jarek ons eerst over informeerde.

Wortels en Vleugels

Hans Reinold

Ik ken de grote namen
van mannen, kind'ren, vrouwen,
hun invloedrijke daden,
die zal ik wel onthouden.

Maar ook te blijven denken
aan mensen die het licht
van de liefde wilden schenken,
naamloos en zonder gezicht...

En kijk ik zelf over mijn schouder,
zie ik een rij van mensen staan:
verwanten en bekenden,
die mij zijn voorgegaan.

Hun hele leven leeft in mij:
'k ben uit hen voortgekomen.
Hun idealen gaven zij
een plekje uit mijn dromen.

Er gaat een groot verhaal
van hart tot hart in iedere taal;
een echo door de tijd
van liefde en menswaardigheid.

Die gloed in man en vrouw en kind,
die kracht, die oud en jong verbind,
dat werk van vroeger en vandaag,
het brengt mij tot de vraag:

Ken ik mijn wortels, zijn ze me lief?
Heb ik de vleugels, het perspectief?
Samen de toekomst binnentrekken,
waarin we vast en zeker gaan ontdekken,

wat van waarde blijkt te zijn
voor oud en jong, voor jou, voor mij.

Copyright: Apostolisch Genootschap

Van Alles & Nog Wat

Ben en Barbara Tap

1. In wiens schoenen wil je staan en waarom?
Mijn eigen schoenen passen me het best. Ik ben redelijk aan mezelf gewend. Iemand anders zijn betekent ook iemand anders worden.

2. In welke zin word je geïnspireerd door het christelijk geloof (zoals de KGIJ) of wellicht door een andere levensbeschouwelijke of religieuze stroming?
Ik geloof niet in God, maar ik geloof wel in verhalen. De vraag of die verhalen fictie of non-fictie zijn is een moderne vraag. De verhalen gaan over geloof en hoop van mensen. Dat geloof en die hoop zijn zeker wel echt.

3. Heeft een culturele activiteit je wel eens geïnspireerd en zo ja, in welke zin?
Als jong meisje was ik geschokt door de Guernica van Picasso. Dat was ook de bedoeling van Picasso. Sindsdien weet ik dat kunst niet mooi hoeft te zijn. Dat dromen en angsten, fantasie en heel nieuwe scheppingen een deel van de waarheid zijn. Kunst vertelt mij dat mensen in staat zijn een niet materiële werkelijkheid te scheppen. Ik vind dat steeds interessanter.

4. Waar luister je graag naar en waarom?
Oudere Jazz, omdat dat spontane muziek is, nauwelijks gecomponeerd en niet onderworpen aan klassieke compositie regels. Er bestaat ook moderne klassieke muziek die zich vrij voelt, maar die muziek begrijp ik niet zo goed.

5. Welk boek ligt er op je nachtkastje?
In de woonkamer lees ik boeken. Ik heb net het boek van Beatrice de Graaf uit over de bestrijding van terrorisme na de val van Napoleon. Op mijn nachtkastje liggen dichtbundeltjes. Een gedicht is een schilderij waarvan de woorden het palet zijn en de zinnen de signatuur van de

dichter. Verder heb ik in bed te veel slaap om een boek te lezen.

6. Wat vind je de mooiste plek in je omgeving?
Het fietspad langs het Uitgeestermeer naar Krommeniedijk.

7. Als het mogelijk zou zijn, welk land zou je dan willen bezoeken?
We hebben veel landen in Europa bezocht, elk met hun eigen sfeer. Wij houden van steden: München, Boedapest, Stockholm. Reizen begint wat vermoeiend te worden, daarom reis ik vooral nog via boeken.

8. Zou je iets verrassends over jezelf willen vertellen?
Weinig verrassend, vooral dankbaar dat we, meer dan 50 jaar getrouwd, nog samen mogen genieten van weer een zomer met kinderen, kleinkinderen, vrienden, uitstapjes, musea, muziek, enz.

9. Wat is je levensmotto?
Als je ziet hoe gecompliceerd de geschiedenis is ga je jezelf vanzelf relativeren.

10. Aan welke KGIJ'er wil je deze rubriek doorgeven en waarom?
Wij weten onvoldoende wie zijn/haar bijdrage al heeft geleverd. Wij vinden het fijn met mensen te praten.
Mag ik de naam van één van jullie daarvoor invullen?

Geen koorlid meer

Go Stavenuiter

In de tweede helft van het seizoen komt het koor van de KGIJ bijeen voor een vergadering. Op 20 maart was het weer zover, 's avonds om kwart voor negen. Het uur daarvoor werd nog benut om de liederen voor de volgende viering te oefenen.
Zelf was ik er om kenbaar te maken dat ik geen koorlid meer wil zijn. Dat ik er tegenop zie om de verplichtingen te dragen die bij het lid-zijn van een koor horen. Dat er in mij iets is veranderd, waardoor het plezier en de noodzaak van het oefenen en zingen tot een last worden.
Heel lang was ik lid van het koor, misschien wel vijfenveertig jaar. Ik meldde me aan omdat ik begreep dat een groepering als de KGIJ niet kan bestaan zonder een goed koor. En wat hebben we veel gezongen, niet alleen in de eigen vieringen maar ook vaak elders, op uitnodiging. We waren erbij toen de moord op bisschop Romero werd herdacht in de Mozes en Aaron. Herhaaldelijk zongen we ook op plaatsen vóór en achter het zogenoemde IJzeren Gordijn.
De keuze van de liederen die we zongen, waren en zijn voor velen een bron van moed en inspiratie. Voor mij persoonlijk zijn ze uiterst waardevol. Vooral Oosterhuis heeft kans gezien om mij in dichterlijke, bijbelse taal te doordringen van wat wezenlijk tot het christendom behoort.Zijn teksten zijn vaak prachtig op muziek gezet.
In deze periode leef ik toe naar een aangekondigde dood. Eraan ontsnappen lijkt niet mogelijk. Daar moet ik aan wennen. Daar heb ik tijd en ruimte voor nodig. Het leven is anders geworden. Maar kijk er niet van op als ik af en toe nog bij het koor sta. Dat is toch de plek waar ik het meest thuis ben.
Verder ben ik ieder lid van het koor dankbaar voor de vriendschap die ik zoveel jaren achtereen heb ondervonden.

Go Stavenuiter,
Heemskerk, 21 maart 2019

Uit de kerngroep

Corine Bart

De kerngroep vergaderde op 12 april. Bernadette Boom was een weekendje weg en Go liet weten dat hij op afstand betrokken wil blijven. Will, Bernadette Pilanen, Ina en Corine bespraken onder andere het volgende: We keken terug op de ledenvergadering van 27 maart en de presentatie van Vera van Vuuren. We hopen dat er nog een vervolg aan gegeven kan worden met een groep 'groene KGIJ-ers', die over een mogelijke gezamenlijke KGIJ-activiteit willen nadenken. Een oproep hiertoe staat elders in het Bulletin. De vastenmaaltijd op 3 april in de Stut werd goed bezocht door 26 leden van andere kerken en 24 uit onze eigen gemeente; samen dus 50 mensen! Alle pannen soep waren leeg, met dank aan de bereiders, opscheppers en afwassers.
De huiskamergesprekken zijn alweer achter de rug, die over het algemeen prima verliepen onder de kundige gespreksleiding van Bernadette.
We keken vooruit naar de paasviering waar ook de stenen van het gedachtenisbord zullen worden overhandigd aan de nabestaanden. Een hele klus om iedereen op tijd te bereiken, maar dat is gelukt. In mei is er de viering rondom 'BorgStaan', waarvoor we op tijd informatie zullen versturen.
Op 10 mei is de volgende kerngroepvergadering. Wil je iets inbrengen? Mail naar secretaris@kgij.nl

Gedicht

Anneke van der Weide

Bij iedere pastoraatsvergadering is het een traditie geworden te beginnen met een gedicht. Een van de leden zoekt dan een gedicht op en leest dit dan voor. Bij de laatste vergadering werd er een gedicht voorgelezen, dat naar aanleiding van de aanslag op een tram in Utrecht door een stadsdichter van Schiedam: Yvette Neuschwanger-Kars, zo werd verwoord.

Brainstormgroep vieringen

Corine Bart

Op 22 maart kwam een groep, bestaande uit voorgangers in de viering, vertegenwoordigers van de werkgroepen vieringen en ontmoetingen en van de kerngroep, bij Lenie Dijkstra bij elkaar. Het doel was om een lijn en/of thema uit te zetten voor de vieringen en ontmoetingen in het seizoen 2019-2020.
De bijbel is het uitgangspunt. Van hieruit zingen en bidden we en wordt de toespraak en actualisering gehouden. Bij sommige vieringen en ontmoetingen staat het onderwerp vooraf vast; de Vredesweek, Pasen, Kerstmis, de week van eenheid van kerken, gedenken, internationale vrouwendag, samen delen, etc. De wens is om al deze keren en ook de tussenliggende zoveel mogelijk onder een centraal thema te brengen, maar het moet niet te zeer beperkend zijn. Verbinding en samenhang tussen ontmoeting en viering is ook een wens. Dat is meestal goed te doen en vraagt vooral coördinatie en attentie. Het gebeurt nu steeds meer naar tevredenheid.

Pastor Bernadette Boom houdt graag vast aan de kalender van het kerkelijk of liturgisch jaar. Ze probeert zoveel mogelijk de input van de voorbereidingen mee te nemen in de toespraak. De groep vindt het belangrijk dat Bernadette goed uit de voeten kan met het thema. Er wordt gekozen voor ‘aarde-water-lucht-vuur’ voor 2019-2020, ook al is dit thema al eens eerder met Jarek gedaan. In juni worden in de werkgroep de vieringen ingedeeld met dit thema als houvast. Volgend voorjaar wordt weer een brainstorm-bijeenkomst georganiseerd. Tevens werd een voorstel van de Raad van Kerken Beverwijk/Heemskerk voor de vredesviering besproken; met alle kerken samen een oecumenische viering houden op 21 september aan het begin van de Vredesweek. Iedere kerk draagt bij in de vorm van koor, kerkruimte, liederen, teksten, toespraak, etc. De kerngroep ging hiermee akkoord en op de ledenvergadering was grote bijval. Dit wordt verder praktisch uitgewerkt.

KGIJ-werkgroep ‘Duurzaamheid’

Corine bart

Uitnodiging tot deelname aan een nieuw te vormen KGIJ-werkgroep ‘Duurzaamheid’
Op de ledenvergadering van 27 maart sprak Vera van Vuuren, programmacoördinator Duurzaamheid bij de Omgevingsdienst IJmond, over duurzaamheid onder de titel ‘Bewoners aan zet’. Van de klimaatmars in Amsterdam op 10 maart, langs de Klimaatwet en het tegengaan van CO_2-uitstoot kwamen we bij aanpak van onze huizen, het energieneutraal bouwen en de energiemix Heemskerk; heel veel windturbines en zonnepanelen zijn er straks nodig in 2050! Er kunnen warmtebronnen in de regio

worden benut van Tata, Floricultura, de HVC en zelfs warmte uit de aarde van grote diepte. Veel interessante informatie over een onderwerp, waar we allemaal mee te maken hebben. Individueel kunnen we zelf al wat doen aan spouwmuur- of dakisolatie, zonnepanelen, warmtepomp, zonneboiler. Wanneer men hier een objectief advies over wil hebben en een goede doorverwijzing naar betrouwbare installateurs, dan kan contact opgenomen worden met het Duurzaam Bouwloket (www.duurzaambouwloket.nl).
Maar een vraag aan het eind van Vera's presentatie werd nog niet helemaal beantwoord; "Wat kun je samen doen, bijvoorbeeld als KGIJ?" Vera opperde verschillende mogelijkheden:

- een energiecoöperatie vormen (zoals Calorie Castricum, Noord-Hollandse Energie Coöperatie). Dit kan per 'postcoderoos';
- collectief zonnepanelen aanschaffen of subsidiëren (bijvoorbeeld op het dak van een kerk, gymzaal of school of bij Nuon/Vattenfall);
- collectief woningisolatie initiëren;
- collectief aanschaffen van een warmtepomp (of hybride warmtepomp + cv-ketel);
- meepraten over energietransitie in de gemeente (klankbordgroepen IJmondgemeenten zijn gestart);
- een windturbine adopteren, enzovoorts.

De kerngroep zou graag een keer met enthousiaste leden door willen praten over een mogelijke activiteit, die we als gemeente kunnen starten en/of via de Raad van Kerken breder kunnen trekken. Vera wil ons daarbij behulpzaam zijn. We willen onderzoeken of er animo is om iets op te zetten. Geïnteresseerden kunnen zich melden bij het secretariaat secretaris@kgij.nl.

Benefiet voor vluchtelingen op Lesbos

Ton de Lange

Dwarsfluitiste Alice Ploeg gaat van 21 tot 28 april met zes anderen op het Griekse eiland Lesbos voor vrijwilligerswerk in vluchtelingen-

kamp Kara Tepe. "'We' zijn het drama daar helaas een beetje vergeten. En wat ons groepje straks doet, is minder dan een druppel op een gloeiende plaat". Ze staan bij de in 2015 opgerichte Amsterdamse stichting bekend als 'Team 184', elk lid dient minimaal 1150 euro mee te brengen. Daarmee kunnen ze de bootvluchtelingen zeven dagen voorzien van een ontbijt. "Je brengt het zelf in een bolderkar naar de mensen, heel praktisch". Een vriendin wees haar op genoemde stichting. "Wat mij meteen aansprak, is onder meer dat alles op basis van vrijwilligheid is. Het geld gaat dan ook echt naar de mensen die je wilt helpen. Ik vind het ook mooi dat het streven is om de vluchtelingen in Kara Tepe zo snel en goed mogelijk het gevoel te geven dat ze weer mens zijn. Bij de stichting vinden ze: niet lullen, maar poetsen. Daar hou ik van. Ik ga in Kara Tepe spelen en muziekles geven, er is yoga, er zijn kinderactiviteiten, er is een kapsalon, je kunt zelf leren knippen, et cetera". Vanaf voorjaar 2015 kwamen er duizenden migranten met bootjes vanuit Turkije op de noordkust van Lesbos aan, een strook van 15 kilometer. Velen waren oorlogsvluchtelingen uit Syrië. Lesbos verloor daarmee zijn toeristische aantrekkelijkheid. Zeventig procent van de inkomsten daaruit is weggevallen. Ploeg zamelt al sinds december geld in. Ze speelde in de Dorpskerk in Wijk aan Zee en in de Morgensterkerk in Heemskerk, Lions Beverwijk gaf een bijdrage en 23 maart was ze bij Kritische Gemeente IJmond.

Netwerkbijeenkomst Aanpak Eenzaamheid

Geachte collega's, relaties, vrijwilligers, belangstellenden,
Hierbij nodigen wij u uit voor de volgende netwerkbijeenkomst van Vrijwilligersacademie IJmond. Deze vindt plaats op donderdag 23 mei a.s. van 13.30 tot 16.30 uur in het Kennemertheater te Beverwijk. Als centraal thema is dit jaar het onderwerp eenzaamheid gekozen. Graag willen wij met u stilstaan bij de vraag

hoe professionals, vrijwilligers en inwoners elkaar kunnen helpen in de aanpak tegen eenzaamheid. Gastspreker bij deze bijeenkomst is Kees Penninx, oprichter van Bureau ActiveAge, onderzoeker, trainer, adviseur en publicist in het sociaal domein en auteur van 'Kiezen en verbonden blijven'. 'Krachtgericht werken met ouderen in de wijk', (Bussum, Coutinho, 2015). Na de inleiding van de gastspreker zullen wij in een workshopronde stilstaan bij good practices op dit gebied. Het is bekend dat veel van de organisaties uit het netwerk van de academie beleid, activiteiten, maatregelen en adviezen hebben opgesteld om dit maatschappelijke probleem het hoofd te bieden. Wij willen u dan ook verzoeken om ons dit nu al te laten weten, met het doel om tijdens de bijeenkomst een staalkaart aan u te kunnen overhandigen waarop is terug te vinden welke initiatieven, projecten en aanbod er op dit terrein bestaan. Tenslotte zullen wij met u stilstaan bij de vraag of en zo ja hoe de academie een rol kan spelen in aanbod ter versterking van de vrijwilligers in de diverse projecten. Het geheel zal worden afgesloten met een netwerkborrel. U kunt zich nu voor deze bijeenkomst aanmelden per e-mail op info@vrijwilligersacademieijmond.nl. U ontvangt dan nog een agenda en verdere informatie.

Met vriendelijke groet,
Marjolijn Houwing (Stichting Welzijn Velsen)
Herbert Bos (We(l)doen IJmond)

VRIJWILLIGERS ACADEMIE IJMOND

Agenda

2019				
april				
vr	12	13:30	Kerngroepvergadering	Ina Simoons
zo	14	19:00	Vesperviering met lezing	Dorpskerk Castricum
wo	17	19:45	Koorrepetitie	De Stut
vr	19	19:00	Lijdensmeditatie	Oude Keuken in Castricum.
		21:00	Oecumenische vesper	Dorpskerk te Castricum
za	20	19:00	Paasviering	De Vrijburcht
di	23	13:30	Pastoraatsgroep	Atie Driesten
wo	24	20:00	Vertelvoorstelling: Ik huil mijn vaders tranen	Dorpskerk, Castricum
mei				
wo	8	18:00	Eetcafé	De Stut
		19:30	Vrouwengroep	De Stut
		19:45	Koorrepetitie	De Stut
vr	10	13:30	Kerngroepvergadering	Will van 't Hoff
za	11	19:15	Ontmoeting	De Vrijburcht
wo	15	19:45	Koorrepetitie	De Stut
wo	22	19:45	Koorrepetitie	De Stut
za	25	19:15	Viering	De Vrijburcht
ma	27	13:30	Pastoraatsgroep	Else Lindeboom
juni				
wo	5	19:45	Koorrepetitie	De Stut
vr	7	13:30	Kerngroepvergadering	Bernadette Pilanen
za	8	19:15	Pinksterontmoeting	De Vrijburcht
wo	12	18:00	Eetcafé	De Stut
		19:30	Vrouwengroep	De Stut
		19:45	Koorrepetitie	De stut
ma	17	13:30	Pastoraatsgroep	Will van ´t Hoff
wo	19	19:45	Koorrepetitie	De Stut
za	22	19:15	Viering	De Vrijburcht